

शीघ्रत. — 3) m. (dieses hinzuzufügen) N. pr. eines Schülers des Pṛthvī-dhara Verz. d. Oxf. H. 227, b, 15. Nach AUFRECHT nur Beiname.

शरण्यषष्ठी (श्र० + ष०) f. Bez. des 6ten Tages in der lichten Hälfte des Ġjeshṭha TITHĀDIT. im ÇKDr.

शरण्यानी 1) KĪÇIKH. 30, 53 (nach BENFEY).

शरण्येऽनुवाक्यं (श्र० + घृ०) adj. im Walde herzsagen: गण TBr. 1, 7, ३, 3.

3. शरति f. Trauer: तव चाप्यरतिस्तीव्रा वर्तते तमपश्यत: MBh. 3, 10848. Kir. 5, 51. KATHĀS. 36, 420. Bhāg. P. 10, 7, 2.

शरतिक adj. der Rati (der Gattin des Liebesgottes) ermangelnd KATHĀS. 101, 55.

शरति 1) f. Bhāg. P. 10, 44, 3. — 2) पञ्चारत्यः, दशारत्यः Schol. zu P. 1, 1, 58, VArtt. 1.

शरतिन् (3. श्र + र्) adj. nicht begütert TBr. 1, 7, ३, 1.

शरपचन Bez. der Dhāraṇī des Maṅguçri WASSILJEV 183.

शरपम् Z. 3 lies 2, 33, 6 st. 2, 23, 6.

शरमणम् Z. 2 lies 6, 17, 10.

शरमीक N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 34. 340, a, 6.

शरु = शायुध UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 79.

शरविन्दनाभ m. Bein. Viṣṇu's Bhāg. P. 3, 22, 21. — Vgl. पद्मनाभ.

शरसीठकुर m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 18 (vgl. Index).

शरा = शारा NILAK. zu MBh. 13, 19; vgl. u. शारालिक.

शराज्ञिक TBr. 1, 5, ३, 1. n. so v. a. Anarchie: किमराज्ञिकमत्र वर्तते Spr. 206.

शराज्ञिके Bhāg. P. 10, 8, 17.

शराज्ञता f. Königlosigkeit Art. Br. 1, 14.

शराणि m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmitra MBh. 13, 257. शरालि (wohl richtiger) ed. Bomb.

शराल 1) कृस्त Verz. d. Oxf. H. 86, a, 28. 202, a, 8. °खटकामुख (कृस्त) 28. अनराल gerade UTTARĀMĀĀ. 49, 4 = MĀLATIM. 133, 19. — 2) d) N. pr. eines Mannes gaṇaशाङ्करवादि zu P. 4, 1, 73. eines Lehrers Ind. St. 4, 373.

शरालि s. शराणि.

शरालु n. vgl. weiter unten u. शारालिक.

1. शरि 2) न नाभिभङ्गे चरयो वृत्ति Spr. 2420. = चक्र Discus Bhāg. P. 3, 19, 15. 5, 7, 7. 6, 8, 10. 10, 66, 13. 18. WEBER, RĀMAT. UP. 327. fg. In allen Stellen, mit Ausnahme der ersten, im comp. oder im instr., so dass das Geschlecht und die Form des Wortes (ob शरि oder शरिन् nicht erkannt werden kann. Der Schol. zu Bhāg. P. 3, 19, 15: शरि चक्रम्. Nach GOLD. soll die Bomb. Ausg. des TRIK. शरि स्मृतम् lesen und VALLABHAGANI die Form शरिन् n., wie wir vermuthet hatten, annehmen.

2. शरि 1) m. Feind in astrol. Sinne: °म das Haus eines feindlichen Planeten VARĀH. BRH. S. 104, 53. °गृह् BRH. 10, 4. °भांश = शत्रुनवांशक 8, 6. — 3) in der Astrol. Bez. des 6ten Hauses VARĀH. BRH. S. 78, 25. BRH. 1, 15. 6, 6. 11. 17.

शरिजित् (2. श्र० + जित्) adj. die Feinde besiegend; m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa von der Bhadrā Bhāg. P. 10, 61, 17.

शरित्र 3) a) Ruder HALĀS. 3, 50. नावा स्वरित्रया MBh. 14, 1393.

शरिन् (von 1. शर Speiche) n. Rad s. oben u. 1. शरि 2).

शरिर्मर्दन 1) adj. MBh. 1, 2487. 3, 11944. 12039. 15679. N. 12, 77. दैत्य-

दानवमुष्यानामाधिपत्यारिर्मर्दनात् ihre Herrschaft und sie als Feinde vernichtend MBh. 13, 796. 798. आधिपत्य दृत्य जिवा शरिर्मर्दनः NILAK. — 2) m. N. pr. = Çatrughna WEBER, RĀMAT. UP. 302.

शरिमाण N. pr. einer Oertlichkeit, v. l. für उरिमाण Verz. d. Oxf. H. 339, b, 20.

शरिमीणनीसार N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 11.

शरिमेद vgl. शसिमेद.

शरिष्ट 1) d) Unglück bringend, — verheissend: शरिष्टानि वयांसि Un-glücksvögel ADBH. BR. bei WEBER, Omina 325. शरिष्टो नाम हि गवाम-रिष्टो दारुणाकृतिः । दैत्यो वृषभह्वयेण गोष्ठान्विपरिधावति ॥ HARIV. 4105.

— 2) e) in Gestalt eines Stieres HARIV. 4099. fgg. Bhāg. P. 10, 2, 1. 36, 1.

— 3) d) eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 77, a, 16. — 4) a) Bhāg.

P. 10, 56, 11. 11, 30, 9. als m. (!): नैवास्यामिर्नारिष्टो (नारिष्टो v. l.) न मृ-

त्युर्न दस्यवः । प्रभवति MBh. 12, 6573. Bhāg. P. 10, 11, 26. शरिष्टाध्याप

Titel des 6ten Adhājā in VARĀH. BRH. — b) Verz. d. Oxf. H. 31, a, 27.

122, b, 15. 230, b, 4. 16. — c) MBh. 4, 2126. = कल्याण Schol. Diese

Bed. hätte als etym. allein zu rechtfertigende vorangestellt werden

müssen. Die Bed. Unheil u. s. w. beruht vielleicht auf einer Verwech-

selung von शरिष्ट mit शनिष्ट. — g) N. eines Sāman Ind. St. 3, 203, b.

शरिष्टका und शरिष्टिका f. eine best. Pflanze VARĀH. BRH. S. 48, 40,

v. l. für कटुका.

शरिष्टगृह् (श्र० + गृह्) n. das Gemach einer Wöchnerin HALĀS. 2, 344.

शरिष्टनेमि N. pr. eines Gandharva (nach dem Schol.) Bhāg. P. 12, 11, 42.

शरिष्टनेमिन् m. N. pr. eines Bruders des Garuḍa R. 5, 2, 10. =

Aruṇa Schol. N. pr. eines Muni 7, 90, 5. — Vgl. शरिष्टनेमि am Ende.

शरिष्टिका s. शरिष्टका.

शरिसिंह (2. शरि + सिंह; m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H.

210, b, No. 497.

शरिसोम m. wohl eine bes. Art Soma (vom Feinde kommender Soma

NILAK.) MBh. 14, 247.

शरोति (3. श्र + रो) und शरोतिक n. ein Fehler des Ausdrucks: das

Nichtstilgemässe PRATĀPAR. 62, b, 6. 64, b, 2.

शरुचि Widerwille: शरुचिर्वस्तुवैराग्यम् ŚĪH. D. 222.

शरुज 1) c) wohl auf: जगत् R. 7, 84, 16.

शरुणा 1) a) शरुणा: केतवः als Verfasser von Mantra Ind. St. 3, 459;

vgl. 386. 391, weiter unten u. 2) i) und u. केतु 7). — 2) a) Vater des

Ġaḷāju MBh. 3, 16045. — d) Verz. d. Oxf. H. 309, a, 20. — g) Aupaveçi

TS. 6, 1, ३, 2. 4, 5, 1. TBr. 2, 1, 5, 11. Vaitahavja (lies Vitahavja st.

Vitadravja) Ind. St. 3, 203, b. ein Sohn Kṛṣṇa's Bhāg. P. 10, 90, 33.

des Daitja Mura 59, 12. — h) Röthe, rothe Farbe Bhāg. P. 10, 29, 2. —

i) Bez. bestimmter Ketu (77 an der Zahl) VARĀH. BRH. S. 11, 24; vgl.

oben u. 1, a). — 3) b) MBh. 9, 2429. fg. — 3) c) Rubin Bhāg. P. 4, 25, 15.

शरुणाता, कुसुम्भकुसुमारुणाता ÇIC. 9, 14.

शरुणादत्त UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 3, 159. 4, 117. 184.

शरुणास्मृति (श्र० + स्मृ०) f. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 277, b, 35.

शरुणाचलस्थल (शरुणा - श्र० + स्थल) n. N. pr. einer Oertlichkeit

Verz. d. Oxf. H. 381, b, No. 439.

शरुणादित्य (शरुणा + आ) m. eine der zwölf Formen der Sonne Verz.